

kolmandamal päeval Labanile teata anti, et
Jakob olli ärrapõggenenud, sai ta wihha-
feks ja aias tedda omma wendadega tag-
ga ja sai tedda kätte. Ja kui nemmad
teine teisega hästi said waidelnud, wotsid
nemmad Jummal ees teine teisega leppi-
da. Ja selle leppituse mällestusfeks teg-
gid nemmad kirowi kangro, seal peäl söid
nemmad ja jäid õfeks mäe peäle. Ja La-
ban toufis hommiko warra üles, ja jät-
tis ommad lapsed Jummalaga, õnnistas
neid ja läks taggasi omma paika.

Jakobil ollid keikis üksteistümme
poega. Kuus olli leasf sündinud, selle
nimmed ollid: Ruben, Simeon, Lewi,
Juda, Isaskar, Sebulon. Üks olli Ra-
helist, Josef nimmi. Nelli olli nende
mollematte ümmardajast, Zan, Nawtas-
li, Kad ja Asfer. Kui niuid Jakob om-
madega omma teed läks, sattusid Jum-
mala inglid temma wasto, ja ta ütles: se-

on

on Jummalale leer. Siis anti Jarvoni
teata, et temma wend Esaw temma wasto
to tulli ja nelli sadda meest temmaga. Ja
Jakob kartis wägga, agga temma wottis
seddamaid paltwega Jummalale jurest abbi
otsida ning ütles ommas paltwes ka need
sannad: Jehowa, mo isfa Abrahami
Jummal, ei minna olle middagi keikide
heateggemiste ja keige truusse wasto, mis
sa omma sullasele olled teinud. Oh peäs-
ta mind ärra mo wenna Esawi käest, sest
ma kardan tedda, et ta tulleb ja mind
mahhalööb, emma lastega hopis. Sin-
na olled ütelnud: Ma tahhan sulle töes-
te head tehha ja sinno suggu panna kui
merre liiw, mis paljusse pärrast ei woi
ärraluggeda.

Pärrast wottis ta keikist ommast sojula-
st monned ja jaggas neid kolmaks hul-
gaks ja läkkitas neid meleheaks ennese ette
omma wemale Esawile, ja ütles: Ma

X 4

tah-